

[Lykketoft]

ført i 1967, men som så at sige blev demonteret af VKR-regeringen, således at vi vendte tilbage til de oprindelige varelagneredskrivningsregler, som vi har haft siden.

Jeg er for det første enig med socialistisk folkeparti i betragtningen om, at den oprindelige begrundelse for disse regler ikke længere eksisterer og ikke længere har nogen værdi. For det andet mener jeg, at den lettelse, man giver erhvervslivet over disse regler, er meget lidt målrettet til at fremme en teknologisk udvikling, en investering, en beskæftigelse i erhvervslivet. Hvis man vil lave logisk set ikke-begrundelige skatteregler til gunst for erhvervslivet, måtte det mindste, man kunne forlange, vel være, at de havde en sådan målrettet virkning. Det kan man altså ikke sige om varelagneredskrivningsadgangen, og derfor har vi også i det beslutningsforslag, der kommer til debat under næste punkt på dagsordenen, markeret, at vi ligesom SF er indstillet på at nyvurdere varelagerreglerne.

For os indgår det i den sammenhæng, hvor man vil prøve at kanalisere nogle af de midler, der stilles til rådighed for erhvervslivet gennem disse regler, over i en målrettet indsats fra samfundets side for at sikre en teknologisk udvikling, for at finansiere eksempelvis det store, omfattende program for teknologisk udvikling, som teknologirådet har lagt frem, og som det er vores indtryk at den nuværende regering agter at skaffe nogle af pengene til ved fortsatte nedskæringer på helt andre punkter. Vi synes, det ville være overordentlig relevant at bruge pengene fra denne meget lidt begrundelige skattemæssige rabatordning, likviditetslettelsesordning, som varelagneredskrivningen er, alternativt på denne måde.

Vi er altså positive over for forslaget intentioner. Vi vil gerne se på det i udvalget, men for os hænger det sammen med, at man på den anden side fra samfundets side tager sig sammen til at yde en meget massiv indsats for en teknologisk fornyelse og en større investering i dansk erhvervsliv.

**Arne Lund (KF):**

Vi oplever i disse måneder et begyndende opsving i erhvervslivet, og det er vi vel alle glade for, nogle åbenlyst og andre mere stiltiende. Det er vist også et udbredt ønske, at

dette opsving må vinde i udbredelse, styrke og holdbarhed.

Efter det konservative folkepartis opfattelse, som jeg her giver udtryk for, er SFs forslag om at nedtrappe de skattemæssige afskrivninger på varelagre særdeles, for at sige det diplomatisk, malplaceret.

Det er muligt, at den motivering, der var gældende, da ordningen blev indført for 40 år siden, ikke gælder fuldt ud i dag, men så gælder der andre, som skatte- og afgiftsministeren lige har været inde på. Og under alle omstændigheder har denne ordning været gældende så længe, at den indgår som en fast bestanddel i de forudsætninger og forventninger, hvorunder erhvervslivet disponerer. Så alene ud fra det argument er der aldeles ikke – for nærværende i alt fald, og jeg kan heller ikke se for en rimelig tid fremover – noget grundlag for at foreslå ordningen nedtrappet.

Det er muligt, som den socialdemokratiske ordfører var inde på, at vi langs ad vejen i forbindelse med teknologiprogrammet hist og her skal justere og revidere de erhvervsmæssige støtteordninger, men denne ordning har i så mange år været en fast bestanddel af grundlaget for erhvervslivets dispositioner, at jeg altså på den konservative folketingsgruppes vegne må afvise forslaget, selv om jeg til hr. Thoft, der er medforslagsstiller, og efter den socialdemokratiske ordførers indlæg her i dag kan sige: til lykke, Thoft!

**Anden næstformand (Mette Madsen):**

Det hedder jo altså »hr. Thoft«, for man må ikke tale direkte til medlemmerne.

**Skrumsager Skau (V):**

Lovforslaget indeholder en nedtrapping af afskrivninger på det skattemæssige varelager over en vis årrække. Jeg vil gerne her påpege, at det for de erhvervsdrivende er nødvendigt at kunne foretage varelagneredskrivninger. Ordningen er i særlig grad vigtig for at give virksomhederne mulighed for at udjævne svingende årsindtægter. Det er på en måde ganske unaturligt, hvis der ikke er mulighed for udjævning, idet virksomhedernes indtægter jo kan svinge ganske betydeligt fra år til år. Der skal altså være mulighed for udjævning, og derfor er det nødvendigt at